

Til lovforslag nr. L 216. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 28. maj 1982

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger

(Afgift af engangsservice og af midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt, visse skadedyr m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder. I forbindelse hermed har udvalget stillet en række spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter, som denne har besvaret skriftligt.

Udvalget har desuden modtaget mundtlige og/eller skriftlige henvendelser fra:

Dansk Agrokemisk Forening,
Dansk Erhvervsgartnerforening,
Dansk Papirhandlerforening,
Grosserer-Societetet,
Industrirådet og
Plast-Sammenslutningen.

Et af udvalget stillet spørgsmål til ministeren for skatter og afgifter og dennes svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, socialistisk folkepartis og det radikale venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren for skatter og afgifter stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) finder, at den »afgiftspakke«, hvori lovforslaget indgår, er udtryk for en forføjlet og opgivende økonomisk politik.

Hensigten er at styrke statsfinanserne, men afgifterne vil ikke få den provenuvirkning, regeringen forestiller sig. Der vil blive tale om et væsentligt lavere provenu, og dertil skal så medregnes de øgede udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse som følge af den

stigende ledighed, der forårsages af afgiftsforhøjelserne.

Det er i den aktuelle økonomiske situation forkert at forhøje skatter og afgifter. Det vil forstærke de depressive tendenser i økonomien. I stedet bør der gennemføres offentlige besparelser, som giver plads for skattelettelser og styrker statsfinanserne.

En række af de foreslåede afgiftsforhøjelser vil også have andre skadelige virkninger eller vil være umulige at administrere, og indeksregulering af afgifter vil virke inflationsfremmende og dermed direkte skadelig for bestræbelser på at forbedre den økonomiske balance. Samtidig betyder en sådan indeksregulering, at folketingets indflydelse på den økonomiske politik begrænses.

I regeringens opfindsomhed for at finde nye afgiftsobjekter er man kommet så langt ud på overdrevet, at det virker grotesk.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, da beskæftigelsesudviklingen i Danmark for tiden – på grund af finanslovspartiernes forføjede politik – tegner meget sort og tiden derfor ikke er inde til ligefrem at udvide området for nye afgifter, der kun kan virke arbejdsløshedsforøgende.

Et *tredje mindretal* (kristeligt folkepartis medlem af udvalget) finder, at lovforslaget ud fra en miljø- og sundhedsmæssig betragtning er uhensigtsmæssigt, hvorfor mindretal-